



Missionärsliv i Asella

I Asella, Etiopien, finns familjen Heidi och Evans Orori utsända som missionärer av Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland, ELMs samarbetspartner. Heidi berättar här om vardagen i arbete och familjeliv.

I Asella har det regnat en del sedan andra halvan av februari. Däremellan kan det vara riktigt soligt och fint och varmt – åtminstone utomhus.

Jag börjar få en känsla av att det är vår här, men jag kan inte riktigt sätta fingret på vad det är. Kanske är det regnet och molnen som ger en fuktig doft i luften och marken. Kanske är det något träd eller en blomma vars blomning har en vårlignande doft. Kanske är det fåglarna som kvittrar livligare, eller så är det bara en undermedveten längtan till vårvädret i Finland. Men kanske

det också är den nya kraft som börjar kännas i min kropp efter en tid då jag varit ganska trött och nedstämd – detta även utan det nordiska vintermörkret. Nu känns det som att man vill börja ta itu med allt som lämnats halvfärdigt då det tidigare känts övermäktigt. Speciellt olika byggprojekt, reparationer, och trädgårdsförbättringar.

Teologiutbildning

Evans jobbar vidare på Lutheran Theological Seminary (LTS). Det är ju egentligen främsta orsaken till att vi kom till Etiopien för drygt tre år sedan, i början av januari 2016. Det är nio studerande som, om Gud vill och vi får leva, kommer att bli utexaminerade i juni. Fyra av dem kommer från Asella, två från Kamba och fyra från Konso.

På den teologiska utbildningen undervisar min man Evans Orori tillsammans med rektor Mekonnen Geremew och Fiqru Geleto, som är lärare i engelska och kyrkohistoria. Här jobbar också

en bokföreläsare/kassör på deltid och två damer som kokar mat som studenterna får köpa.

LTS kämpar vidare och håller ständigt ögon och öron öppna för hur man kan förbättra situationen. Ett steg på denna väg var den resa som styrelsen gjorde till Neema Lutheran College (NLC) i Kenya i början av februari. Resan var ett försök

att stärka kontakten mellan olika konservativa lutherska läroanstalter i Afrika. En förhoppning var också att den skulle ge idéer och goda råd om

hur LTS kan gå till väga för att utvecklas. Vi får be att Gud ska leda och forma vår lilla utbildning så att det kan tjäna hans syften på allra bästa sätt. En stor utmaning har varit att lärarna är så få trots att kursplanen innehåller många olika ämnen. Det har därför varit till stor hjälp att ha korttidslärare såsom Jan-Erik Sandström från Jakobstad i Finland och David Appell från Umeå på besök några månader/veckor under dessa tre år som den nuvarande kursen pågått.

Gudstjänster på engelska

Något som ägt rum på LTS de senaste två åren är de engelska högmässorna som vi firar ungefär en gång per månad (förutom på loven). Nu i mars kommer vi att fira den elfte högmässan. Deltagarantalet har varit 20–30 perso-

ner vilket är lagom för kapellets storlek. Idén växte fram utifrån behov av en gudstjänstgemenskap på ett språk som vi missionärer kan förstå väl.

ACYM

För egen del har jag varit mer eller mindre involverad på olika ställen. Förutom att jag fungerar som musikansvarig på de engelska gudstjänsterna fortsätter jag också besöka flickorna på Asella Children and Youth Ministry (ACYM). Det var lite trögt i höstas och jag ansträngde mig för att åtminstone någon gång hälsa på dem, men engelskundervisningen jag tidigare haft för dem ramlade liksom av spåret. Sedan, mot slutet av året läste jag en kommentar som en av flickorna gett i en rapport: att hon tyckte extra mycket om den engelskundervisning jag haft med dem då vi använt en engelsk barnbibel som grund. Denna lilla kommentar fick mig

att på nytt vilja börja undervisa engelska och fortsätta med barnbibeln. Nu känns det bra att ha något att utgå från och de åtta ACYM-flickor-

na verkar också ivrigare med engelskan än tidigare.

Barnskaran på ACYM har minskat ganska mycket och det är nu bara 18 barn kvar. Man hoppas kunna rekrytera fler, men det verkar vara en komplicerad process. Vi får be att de barn som behöver hjälp av ACYM kan få en chans att komma in.

Förutom engelskan har jag försökt undervisa lite musikteori med notläsning och notförståelse för intresserade ung-



Familjen Orori



Evans Orori och Mekonnen Geremew

domar. Intresset var ganska stort från början men nu är det bara några kvar.

Kulturrock som väcker

Trots utmaningar av olika slag har vi tyckt att många människor i vår kyrka verkar leva uppriktigt i en sann gemenskap med Gud. Man ser det på deras innerliga bön, på deras helhjärtade lovsång, deras aktiva församlingsdeltagande och deras omsorg om varandra. Då man jämför med våra förhållanden hemma i Norden, har vi kanske tappat något av vår gnista. Det är en rikedom att kunna komma in så här i en annan kristen kultur och chockas lite av dess högljudna sätt att tillbe, kanske man som jag störs av det en aning och tycker att det är överdrivet, men så mjuknar man en aning och börjar se sig i spegeln och frågar sig: "Är då min andlighet något att vara stolt över och skryta med?" Kanske har jag något att lära mig av våra systrar och bröder här. Längtan till en djupare och innerligare gemenskap med Gud växer inom mig. Längtan att jag med brinnande iver mer ska våga dela med mig av evangeliet som förvandlar och förnyar ett hårt människohjärta. Evangeliet om Jesus, som närmar sig oss trots vårt bristande sätt att lovsjunga, trots vårt torra böneliv och trots våra orena tankar och våra själviska begär. Jesus närmar sig oss för att rena och förnya. Och han börjar med att så ett frö med längtan. Ibland kan jag tänka att då Gud kallar missionärer gör han det inte bara för de människors skull, till vilka missionären blir

sänd, utan även för missionärens skull. För Gud kan på ett annat sätt skapa om, röra vid och forma en människa då denna tas bort från sin bekanta vardag. "... för han vet hur vi är skapade, han tänker på att vi är stoff", står det i Psaltaren 103:14

Volleyboll och skogspromenader

Så vi jobbar på här i Asella, som faktiskt är det hem där vi som familj bott längst sedan Evans och jag gifte oss hösten 2010. Våra två flickor, Nellie 7 år och Esther 4 ½ år går på församlingens förskola. Detta har inte alltid varit lätt eftersom flickorna helt enkelt vägrat gå till skolan vissa dagar. Men nu, efter att vi fått förbönshjälp har skolviljan kommit tillbaka lite och det har gått bra en tid igen, fast den yngre får ännu sina infall då det helt enkelt är stopp. Flickorna leker ofta med vår närmaste grannes två barn och vår köksas dotter. Så för barnen är det full rulle med lek och kiv dagarna i ända. Vi vuxna tycker om att koppla av på volleybollplanen på vår gård då vi hinner, och det är inte svårt att få ungdomar att komma och spela med oss. Ofta hörs det långa vägar att det är volleybollspel på gång, och en efter en droppar de in.

Att gå i skogen är också något som vi njuter av, och vi tar gärna en familjepromenad då vi hinner. Tar man tid på sig så flickorna får klättra och upptäcka, och äta picknick, då trivs även de. Extra roligt är det om man råkar få syn på en eller flera dukula som vi kallar de bushbuckantiloper som det finns gott om häromkring.

Här på vår gård ska vi se om vi lyckas göra en bastu i ett uteförråd som ligger i anslutning till tvättstugan – vi är ju trots allt finländare, och den av oss som tycker mest om bastubad är han med kenyanskt blod i ådrorna.



För vår del avslutas den första arbetsperioden här i Etiopien nu till sommaren, men vi hoppas på en ny period från januari 2020 om Gud vill och vi får leva. Tanken är att vår äldsta dotter ska få gå första skolterminen i Finland och att vi sedan ska få en lärare med oss när vi kommer tillbaka i januari. Att ha missionärskollegor är något vi längtat efter från första början, så vi gläds verkligen åt detta, också för att det ger oss möjlighet att fortsätta vår tjänst i Etiopien några år till.

HEIDI ORORI

MISSIONÄR FÖR SVENSKA
LUTHERSKA EVANGELIFÖRENINGEN I
FINLAND

Aktuell information från Östafrika

Kerstin Nilsson, ELMs missionär i Kenya, kommer till Sverige i april. Hon kommer att finnas i Sverige under tiden 10 april till 8 maj. Under denna tid får Kerstin ta ut semester och välbehövlig vila. Kerstin har många och ansvarsfulla uppgifter som fredskoordinator i den evangelisk-lutherska kyrkan i Kenya (ELCK). Arbetet går framåt även om det ännu återstår en hel del.

Den 2-9 april besöker missionssekreterare Jonny Bjuremo Kenya. Målet för denna resa är Nakuru och BCM. Han kommer även att träffa ledare för ELCK.

Den 9-18 april besöker Jonny även Etiopien och barnhemmet Asella Children and Youth Ministry i Asella. De nya avtalen som är ingångna mellan barnhemmen och ELM talar om vikten av nära samarbete. Jonny kommer även att möta kyrkans ledare.

David Appell reser till Etiopien den 30 maj-24 juni. David är inbjuden för att närvara när studenterna vid Lutheran Theological Seminary (LTS) tar examen. David kommer även att undervisa vid LTS i Asella och vid bibelskolan Damot Bossa.



Swish: 123-495 65 95
Plusgiro: 5 58 43-7
Bankgiro: 476-1144

Följ insamlingen på:
www.elmbv.se/FrA19

Insamlingen pågår
1 mars - 2 juni

